

Sygn. akt V K 11/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott - Sienkiel

Protokolant – Marta Kornacka

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 25.02.2019r., 1.03.2019r., 17.04.2019r. na rozprawie

sprawy I. K. (1) z d. S.

urodzonej (...) w P.

córki J. i Z. z d. K.

oskarżonej o to, że: **I.** w okresie od marca 2016r. do 21 grudnia 2016r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie (...) Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła powierzone jej środki w kwocie 10.000 zł, poprzez ich pobranie z rachunku bankowego Warsztatu (...)Z. i zaniechanie ich zwrotu, czym spowodowała niedobór środków finansowych w tej wysokości działając na szkodę wskazanego Stowarzyszenia

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie od stycznia do grudnia 2014r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie (...) Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła powierzone jej środki z tytułu wynagrodzenia w zawyżonej kwocie w wysokości 5209,60 zł, poprzez ich pobranie z rachunku bankowego Warsztatu (...) Z. i zaniechanie ich zwrotu, działając na szkodę wskazanego Stowarzyszenia

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

III. w okresie od stycznia do grudnia 2015r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie (...) Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła powierzone jej środki z tytułu wynagrodzenia w zawyżonej kwocie w wysokości 8.629,98 zł, poprzez ich pobranie z rachunku bankowego Warsztatu (...)Z. i zaniechanie ich zwrotu, działając na szkodę wskazanego Stowarzyszenia

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

IV. w okresie od stycznia do grudnia 2014r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie (...) Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła powierzone jej środki z tytułu wynagrodzenia w zawyżonej kwocie w wysokości 1000 zł poprzez ich pobranie z rachunku bankowego Warsztatu (...) Z. (...) i zaniechanie ich zwrotu, działając na szkodę wskazanego Stowarzyszenia

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

V. w dniu 17 września 2014r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie (...)Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła powierzone jej środki w kwocie 9800 zł, określając je w opisie operacji jako „odprawa/nagroda”, które zwróciła w dniu 25 września 2014 r. w kwocie 9000 zł, powodując szkodę w wysokości 800 zł na rzecz wskazanego Stowarzyszenia

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

1. Oskarżoną **I. K. (2)** uznaje za winną tego, że:

a) w okresie od 21 marca 2016r. do 31 października 2017r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie (...) Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła powierzone jej środki w kwocie 11.000 zł, poprzez ich pobranie z rachunku bankowego Warsztatu (...)Z. i zaniechanie ich zwrotu, czym spowodowała niedobór środków finansowych w tej wysokości działając na szkodę wskazanego Stowarzyszenia, tj. przestępstwa z art. 284§2 kk w zw. z art. 12 kk,

b) w dniu 11 września 2014r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie (...)Zajęciowej w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. przywłaszczyła powierzone jej środki w kwocie 9800 zł, określając je w opisie operacji jako „odprawa/nagroda”, działając na szkodę wskazanego Stowarzyszenia, tj. przestępstwa z art. 284§2 kk,

c) w dniu 13 maja 2015r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie (...)Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. przywłaszczyła powierzone jej środki w kwocie 9800 zł, określając je w opisie operacji jako „odprawa”, działając na szkodę wskazanego Stowarzyszenia, tj. przestępstwa z art. 284§2 kk,

d) w okresie od sierpnia 2014r. do lipca 2017r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie (...) Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła powierzone jej środki z tytułu wynagrodzenia w zawyżonej kwocie w wysokości 4.286,73 zł, poprzez ich pobranie z rachunku bankowego Warsztatu (...)Z. i zaniechanie ich zwrotu, działając na szkodę wskazanego Stowarzyszenia, tj. przestępstwa z art. 284§2 kk w zw. z art. 12 kk,

przy czym przyjmuje, iż czyny zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 284§2 kk i art. 284§2 kk w zw. z art. 12 kk skazuje ją, zaś na podstawie art. 284§2 kk przy zastosowaniu art. 91§1 kk i art. 37a kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk wymierza jej karę grzywny w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

2. Na podstawie art. 41§1 kk orzeka wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu wykonywania zawodu księgowej na okres 3 (trzy) lat.

3. Na podstawie art. 230§2 kk dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. od (...) do (...) oraz od (...) do (...) zwraca Warsztatowi (...) (...) w O..

4. Zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe w kwocie 6.230 (sześć tysięcy dwieście trzydzieści 00/100) złotych.

Sygn. akt V K 11/19

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. K. (2) jest mieszkanką W.. Od 2004r. pracowała jako księgowa i kadrowa w wymiarze 1/2 etatu w Warsztatach T. Z. w O.. Jest to placówka, która została powołana w 2004r. przez Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych (...) w W. i jej celem jest prowadzenie rehabilitacji społecznej i zawodowej osób niepełnosprawnych.

W 2015r. kierownikiem Warsztatów T. Z. została M. S.. Pod koniec 2017r. M. S. została telefonicznie poinformowana przez pracownika Urzędu Skarbowego, że księgowa zatrudniona w Warsztatach nie złożyła sprawozdania za 2015r. Kiedy poprosiła I. K. (2) o wyjaśnienie tej sytuacji, usłyszała od księgowej, że wszystko jest w porządku. I. K. (2) zapewniła ją, że rozmawiała z urzędnikami i sprawa została już wyjaśniona. Po kilku dniach M. S. otrzymała jednak kolejną wiadomość z Urzędu Skarbowego, że sprawozdanie nadal nie zostało dostarczone. Wówczas udała się osobiście do Urzędu Skarbowego. Została tam poinformowana, że nie został złożony PIT(...) za 2015r., który składa się tylko w formie elektronicznej, do czego od 2006r. upoważniona była księgowa I. K. (2). Podczas kolejnej wizyty w Urzędzie Skarbowym M. S. dowiedziała się nadto, że za 2015r. powstała zaległość w podatku od osób fizycznych w wysokości ok. 25 tys. zł z odsetkami, o czym księgowa miała być poinformowana pisemnie. Po powrocie do biura M. S. poprosiła I. K. (2) o pokazanie jej pisma, które otrzymała z Urzędu Skarbowego w sprawie zaległości podatkowych. Początkowo I. K. (2) zaprzeczała, jakoby takie pismo dostała. Dopiero, gdy M. S. poinformowała ją, że widziała jego kopię w Urzędzie Skarbowym, księgowa dostarczyła jej żadaną korespondencję.

W styczniu 2018r. M. S. poinformowała pisemnie Starostwo Powiatowe w W. o zaistniałej sytuacji i poprosiła o reakcję. W odpowiedzi ówczesny Starosta (...) – H. F. (1) zleciła przeprowadzenie kontroli w podległej jednostce. Kontrolę wykonać miała D. S. - skarbnik Starostwa Powiatowego w W. oraz U. O. - główna księgowa z (...) w W.. Kontrola rozpoczęła się w dniu 11 stycznia 2018r. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami w przepływach finansowych I. K. (2) została odsunięta od obowiązków, a następnie w dniu 16 stycznia 2018r. wręczono jej wypowiedzenie umowy o pracę.

Jednym z uprawnień I. K. (2), wynikającym z zajmowanego przez nią stanowiska księgowej, była możliwość dokonywania operacji finansowych na rachunku bankowym należącym do Warsztatów T. Z. w O.. W okresie od 21 marca 2016r. do 31 października 2017r. I. K. (2) wielokrotnie pobierając pieniądze z konta Warsztatów, nie zawsze przekazywała do kasy tej jednostki całość pobranych kwoty. Z tego powodu stale rósł niedobór środków finansowych, który ostatecznie na dzień 31 października 2017r. wyniósł 11.000 zł.

Do obowiązków I. K. (2) należało dokonywanie wypłaty wynagrodzeń zgodnie z listą płac. W okresie od sierpnia 2014r. do lipca 2017r. I. K. (2) z tytułu należnego jej wynagrodzenia wypłacała kwoty wyższe lub niższe, niż kwoty wynikające z listy płac za dany miesiąc i ostatecznie w lipcu 2017r. nadwyżka pobranego przez nią wynagrodzenia wyniosła 4.286,73 zł.

Nadto I. K. (2) dwukrotnie przelała na swoje konto z konta Warsztatów T. Z. w O. pieniądze tytułem odprawy, choć te środki jej się nie należały. Po raz pierwszy miało to miejsce w dniu 11 września 2014r. Przelewając kwotę 9.800 zł w tytule operacji określiła ją jako „odprawa/nagroda”. Kolejny raz kwotę w tej samej wysokości I. K. (2) przelała na swoje konto w dniu 13 maja 2015r., wskazując w opisie operacji, że jest to „odprawa”.

Stan wszystkich nierozliczonych środków pieniężnych pobranych przez I. K. (2) na dzień 31 grudnia 2017r. wynosił 9.414,12 zł.

Zaległość podatkowa Warsztatów T. Z. w O. za 2015r. wynosiła łącznie 27.373,46 zł. Taką kwotę I. K. (2) wpłaciła na konto Stowarzyszenia Osób Niepełnosprawnych (...) w W., która następnie została przekazana przez jednostkę Urzędowi Skarbowemu w G. celem pokrycia zaległości.

W marcu 2018r. Starosta (...) H. F. (1) złożyła zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez I. K. (2). W dniu 3 stycznia 2019r. do V Zamiejscowego Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Giżycku wpłynął akt oskarżenia, w którym I. K. (2) została oskarżona o to, że:

I w okresie od marca 2016r. do 21 grudnia 2016r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie T. Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła powierzone jej środki w kwocie 10.000 zł, poprzez ich pobranie z rachunku bankowego Warsztatu T. Z. i zaniechanie ich zwrotu, czym spowodowała niedobór środków finansowych w tej wysokości działając na szkodę wskazanego Stowarzyszenia, tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II w okresie od stycznia do grudnia 2014r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie T. Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła powierzone jej środki z tytułu wynagrodzenia w zawyżonej kwocie w wysokości 5209,60 zł, poprzez ich pobranie z rachunku bankowego Warsztatu T. Z. i zaniechanie ich zwrotu, działając na szkodę wskazanego Stowarzyszenia, tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

III w okresie od stycznia do grudnia 2015r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie T. Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła powierzone jej środki z tytułu wynagrodzenia w zawyżonej kwocie w wysokości 8.629,98 zł, poprzez ich pobranie z rachunku bankowego Warsztatu T. Z. i zaniechanie ich zwrotu, działając na szkodę wskazanego Stowarzyszenia, tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

IV w okresie od stycznia do grudnia 2014r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie T. Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła powierzone jej środki z tytułu wynagrodzenia w zawyżonej kwocie w wysokości 1000 zł poprzez ich pobranie z rachunku bankowego Warsztatu T. Z. i zaniechanie ich zwrotu, działając na szkodę wskazanego Stowarzyszenia tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

V w dniu 17 września 2014r. w W. i O., gm. B. będąc zatrudnioną w charakterze księgowej w Warsztacie T. Z. w O. przy Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych (...) w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przywłaszczyła powierzone jej środki w kwocie 9800 zł, określając je w opisie operacji jako „odprawa/nagroda”, które zwróciła w dniu 25 września 2014 r. w kwocie 9000 zł, powodując szkodę w wysokości 800 zł na rzecz wskazanego Stowarzyszenia, tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowo wyjaśnienia oskarżonej I. K. (k. 420), zeznania świadków: E. J. (k. 450v, 52-54), M. S. (k. 450v-451v), I. I. (k. 451v), H. F. (1) (k. 451v-452, 57-58, D. S. (k. 452-452v, 64), D. J. (k. 452v, 66) i dokumenty w postaci: zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa k. 1, pisma Stowarzyszenia (...) k. 2, 36-37, 39 protokołu kontroli k. 3-28, 67-72, 73-76, 77-82, 83-87, 88-93, uchwały Stowarzyszenia (...) k. 38, oświadczenia k. 40, pisma Starosty k. 34-35, 51, dokumentacji pracowniczej dot. oskarżonej k. 46-49, pisma z US w G. k. 55, pisma z ZUS w G. k. 164-233, 235-239, listy osób zatrudnionych w (...) k. 104, 105, 106,107, pisma z Banku Spółdzielczego w W. z załącznikami k. 108-158, 254-274,288-295, protokołu zatrzymania rzeczy k. 240-242, 250-252, 296-298, opinii ustnej i pisemnej biegłego A. Z. k. 303-344, 461-471, wyciągu z konta z BS w W. k. 345-386, 387-414, pisma Naczelnika Urzędu Skarbowego w G. k. 422, pisma z Urzędu Miejskiego w W. k. 427,dowdów wpłat k. 445-448

Oskarżona I. K. (2) nie stawiała się na rozprawę w dniu 25 lutego 2019r. W tej sytuacji odczytano jej w trybie art. 389§1 kpk jej wyjaśnienia, które złożyła w toku postępowania przygotowawczego. I. K. (2) w czasie dochodzenia nie przyznała się do zarzucanych jej czynów. Podała, że jako księgowa pracowała od 1973r. i nigdy nie miała przerw w pracy zawodowej. W Warsztatach (...) Z. w O. została zatrudniona w 2004r. jako kadrowa i księgowa w wymiarze 1/2 etatu. Zaprzeczyła, jakoby przywłaszczyła jakiegokolwiek pieniądze z konta Warsztatów (...) Z., w tym by wypłaciła sobie tytułem wypłaty więcej pieniędzy, niż wynikało to z listy płac. Przyznała jednocześnie, że w sierpniu lub we wrześniu 2014r. wypłaciła sobie „jubileuszówkę” za przepracowane lata w kwocie 9800 zł, jednakże w tym samym miesiącu je zwróciła, z uwagi na trudności finansowe jednostki. Oskarżona podała nadto, że księgowość była prowadzona zgodnie z ustawą o rachunkowości, w programie komputerowym J.. Wcześniej prowadzono ją ręcznie, w kartotekach. I. K. (2) podkreśliła jednocześnie, że w 2015r. przeprowadzano audyt, zaś wcześniej bo w 2013r. była kontrola PFRON i nigdy nie było żadnych zarzutów do księgowości. I. K. (2) wyjaśniła również, że nie złożyła PIT 4 za 2015r. ponieważ o

nim zapomniała, złożyła go jednak w październiku 2017r. Nadmieniła również, że zapłaciła zaległy podatek z własnej kieszeni. Była to kwota 27 tys. zł wraz z odsetkami, choć w rzeczywistości powinna być obciążona jedynie odsetkami. Podatek nie został uiszczony, ponieważ Warsztaty nie dysponowały wówczas takimi pieniędzmi. Oskarżona zamierzała co prawda uiszczyć tę kwotę w 2016r., ale o tym zapomniała. (wyjaśnienia oskarżonej I. K. k. 420). Oskarżona stawiała się na rozprawie w dniu 17 września 2019r. Podała wówczas, że nie wzięła nigdy żadnych pieniędzy, zdarzało się, że dokładała jeszcze swoje (wyjaśnienia k. 481)

Wyjaśnieniom oskarżonej nie można dać wiary, bowiem nie znajdują one potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. Dokonując ustaleń faktycznych w zakresie okoliczności, w jakich doszło do ujawnienia przestępczych zachowań oskarżonej, sąd oparł się na relacji świadków: E. J. (k. 450v, 52-54), M. S. (k. 450v-451v), I. I. (k. 451v), H. F. (1) (k. 451v-452, 57-58), D. S. (k. 452-452v, 64), D. J. (k. 452v, 66). Zeznania wymienionych świadków są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają, zatem zasługują na danie im wiary. Ustalenia natomiast, czy I. K. (2) dokonała przywłaszczenia pieniędzy przeznaczonych na prowadzenie Warsztatów (...) Z.w O., a następnie jakie kwoty przywłaszczyła i w jakim okresie to miało miejsce, Sąd oparł przede wszystkim na zebranej dokumentacji oraz opinii biegłego rewidenta. W ocenie biegłego łączna kwota, z której I. K. (2) nie rozliczyła się z Warsztatami T. Z. na dzień 31.12.2017r. wyniosła 9.414,12 zł. W złożonej opinii wskazał również, jaki był mechanizm przywłaszczania pieniędzy przez oskarżoną (opinia ustna i pisemna k. 303-344, 461-471). Biegły wydał opinię po dokonaniu skrupulatnej analizy zabezpieczonej dokumentacji księgowej i historii rachunków bankowych należących do Warsztatów (...) Z.. Jest ona rzetelna, znajduje oparcie w specjalistycznej wiedzy, a nadto jest zgodna z zasadami logicznego rozumowania, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby poddać w wątpliwość profesjonalizm oraz wiedzę wymienionego specjalisty.

Zachowania oskarżonej I. K. (2) w zakresie przywłaszczania powierzonych jej środków można podzielić na trzy kategorie: polegające na pobraniu środków pieniężnych z rachunku bankowego należącego do Warsztatów (...)Z. w O. i zaniechaniu ich zwrotu, pobieraniu wynagrodzenia w zawyżonej kwocie oraz pobraniu z konta Warsztatów tzw. odpraw.

Sąd ustalił, że I. K. (2) pobierała pieniądze z konta Warsztatów (...) Z., po czym nie zwracała ich tej jednostce w pełnej wysokości w okresie od 21 marca 2016r. do 31 października 2017r. Oskarżona po raz pierwszy po pobraniu kwoty 1000 zł nie wpłaciła tych pieniędzy do kasy Warsztatów T. Z. w dniu 21 marca 2016r. (k. 316 akt sprawy), zaś ostatnie tego typu zachowanie miało miejsce w dniu 31 października 2017r. (nie zaś w dniu 21 grudnia 2016r. jak przyjęto w zarzucie I a/o), kiedy pobierając kwotę 2000 zł, do kasy wpłaciła jedynie 1000 zł. Różnica w pobranych kwotach, a wpłaconych do kasy na ten dzień wyniosła 11.000 zł. (k. 317 akt sprawy). Należało zatem zmienić opis czynu z zarzutu pkt I a/o poprzez doprecyzowanie czasookresu czynu oraz wysokości przywłaszczonej kwoty (pkt a) wyroku).

Odnośnie pobierania przez oskarżoną wynagrodzenia w zawyżonej kwocie, ustalono, że miało to miejsce w okresie od sierpnia 2014r. do lipca 2017r. W tym czasie, obejmującym wypłaty wynagrodzeń za 41 miesięcy, w odniesieniu do 23 miesięcy wpłaty dokonywane w danym miesiącu były wyższe lub niższe od kwot wynikających z listy płac za dany miesiąc. Łącznie w tym okresie wynagrodzenia wypłacone I. K. (2) były wyższe od wynagrodzeń wynikających z list płac o kwotę 4.286,73 zł (k. 469 akt sprawy). Sąd, odmiennie niż oskarżyciel publiczny, nie rozbijał okresu w którym dochodziło do pobrania wynagrodzenia w zawyżonych kwotach, na poszczególne lata (zarzuty z pkt II, III i IV a/o). W ocenie Sądu takie rozbicie było niczym nieuzasadnione, skoro działania I. K. (2) zmierzające do przywłaszczenia pieniędzy były podejmowane z góry powziętym zamiarem i nie kończyły się wraz z końcem roku kalendarzowego. Nadto takie ujęcie zarzutów przez oskarżyciela spowodowało niezasadne wyłączenie przywłaszczenia kwoty 330,55 zł za 2016r. (z uwagi na to, że przywłaszczenie takiej kwoty mogłoby stanowić jedynie wykroczenie), choć objęte było ono przez oskarżoną tym samym, z góry powziętym zamiarem. Z tego względu Sąd doprecyzował czasookres pobierania przez oskarżoną wynagrodzenia w zawyżonej kwocie oraz wysokość przywłaszczonej kwoty jak w pkt 1d) orzeczenia.

Sąd zweryfikował również ustalenia oskarżyciela publicznego odnośnie pobranych przez oskarżoną kwot tytułem odprawy. Prokurator przyjął, że kwotę 9800 zł oskarżona podjęła jedynie w dniu 17 września 2014r. (błędna data – k. 320 akt sprawy), uwzględniając to w zarzucie z pkt V a/o i przyjmując, iż szkoda w tym przypadku wyniosła 800 zł.

Jednocześnie prokurator wliczył tę kwotę do kwoty nienależnie pobranego wynagrodzenia z zarzutu z pkt II a/o, czyli doszło niejako do „zdublowania” tego czynu w dwóch zarzutach. Tymczasem z akt sprawy wynika, że I. K. (2) pobrała kwotę 9800 zł z tytułu odprawy dwukrotnie tj. w dniu 11 września 2014r. oraz w dniu 13 maja 2015r. W żadnym z tych przypadków odprawa jej się nie należała, ponieważ wypłaty nie zostały poprzedzone wymaganymi w takich sytuacjach uchwałami zarządu fundacji (...) (zeznania H. F. k. 452). Ustalenia w tym zakresie znalazły odzwierciedlenie w pkt 1b) i c) orzeczenia. Pieniądze przelane we wrześniu 2014r. oskarżona w znacznej części zwróciła (kwotę 9000 zł w dniu 25 września 2014r.), nie oddała natomiast środków pobranych w maju 2015r.

Mając powyższe ustalenia na uwadze, należy stwierdzić, że oskarżona I. K. (2) swoim zachowaniem wyczerpała znamiona przestępstw z art. 284§2 kk, przy czym w zakresie czynów określonych w pkt 1a) i d) orzeczenia, w warunkach czynu ciągłego (art. 12 kk), czyli w formie zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru.

Przestępstwo określone w art. 284§2 kk jest przestępstwem indywidualnym, które może popełnić jedynie sprawca mający określone kwalifikacje, a mianowicie osoba, której powierzono cudzą rzecz ruchomą. Przestępstwo określone w art. 284§2 kk ma charakter materialny. Do jego znamion należy skutek w postaci utraty przez właściciela (posiadacza) rzeczy ruchomej powierzonej sprawcy. Skutek stanowiący znamię sprzeniewierzenia powstaje w chwili rozporządzenia rzeczą przez sprawcę z wyłączeniem osoby uprawnionej, a więc gdy wola rozporządzenia rzeczą zostaje uzewnętrzniona poprzez zachowanie sprawcy. Skutek polegający na przywłaszczeniu rzeczy powierzonej powstaje w chwili rozporządzenia tą rzeczą jak własną przez sprawcę, nie zaś dopiero w momencie wystąpienia osoby powierzającej o zwrot powierzonej rzeczy. Powierzenie rzeczy ruchomej polega na przekazaniu władztwa nad rzeczą sprawcy, z zastrzeżeniem jej zwrotu właścicielowi (posiadaczowi) lub osobie posiadającej inne prawo do rzeczy. Powierzenie oznacza więc przeniesienie władztwa nad rzeczą z uprawnionego na sprawcę bez prawa rozporządzania nią jak swoją własnością, z jednoczesnym konkretnym oznaczeniem sposobu jego wykonywania przez osobę, której rzecz jest powierzana (por. J. Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem, s. 456; O. Górniok (w:) System prawa karnego..., s. 413; W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 617).

Z uwagi na to, że opisane w pkt 1a) – d) zachowania I. K. (2) wyczerpują znamiona tego samego czynu zabronionego, a nadto zostały popełnione z wykorzystaniem takiej samej sposobności, w krótkich odstępach czasu, uznać należało że zachodzą warunki do przyjęcia tzw. ciągu przestępstw (art. 91 kk).

Sąd uznał, iż karą adekwatną do społecznej szkodliwości czynów oskarżonej i stopnia jej winy, będzie kara grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, przyjęciu iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 20 złotych. Sąd przy wymiarze kary miał na uwadze to, że I. K. (2) nie była do tej pory karana (dane o karalności k. 426), wyrządzona przez oskarżoną szkoda nie była znaczna i została przez nią niezwłocznie naprawiona po ujawnieniu przestępstwa. Wysokość stawki dziennej Sąd określił kierując się wskazaniem wymienionymi w art. 33§3 kk, a więc uwzględnił, że oskarżona jest emerytką, uzyskującą dochód w wysokości ok. 2270 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu stawka dzienna w kwocie 20 zł uwzględnia wszystkie przytoczone wyżej okoliczności. Wymierzona kara powinna spełnić w stosunku do oskarżonej funkcję prewencyjną i wychowawczą, by powstrzymać ją od popełniania kolejnych przestępstw

Sąd zastosował w tym przypadku przepis art. 37a kk, który stanowi wyraz zasady preferencji kar nieizolacyjnych, która w tym przypadku rozciąga się także na występki zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat. Sąd w takich sprawach może orzec zamiast kary pozbawienia wolności grzywnę lub karę ograniczenia wolności, o której mowa w art. 34§1a pkt 1 lub 4. W doktrynie wskazuje się, że przepis art. 37a kk, odczytywany łącznie z odpowiednim przepisem typizującym zabronione zachowanie współwyznacza zakres normowania normy sankcjonującej, bo stanowi dopełnienie granic ustawowego zagrożenia. Tym samym poszerza pozostawiony organowi stosującemu prawo luz decyzyjny w zakresie wyboru kary (Jacek Giezek „O sankcjach alternatywnych oraz możliwości wyboru rodzaju wymierzonej kary, Palestra 7-8/2015). Przepis art. 37 a kk nie formułuje żadnych kryteriów, którymi miałby się kierować sąd, podejmując decyzję o wyborze kary, jednakże wynikają one z art. 53 k.k. Choć zatem za czyn stypizowany w art. 284§2 kk przewidziana jest tylko kara pozbawienia wolności, to jednak art. 37a kk rozszerza luz decyzyjny dla Sądu o karę grzywny i karę ograniczenia wolności.

Na podstawie art. 41§1 kk orzeczono wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu wykonywania zawodu księgowej na okres 3 lat, uznając że przy popełnianiu przestępstwa wykorzystwała ona uprawnienia, które posiadała z tytułu wykonywania tego zawodu, jako środka do popełnienia przestępstwa.

Na podstawie art. 230§2 kk zwrócono Warsztatowi (...)Z. w O. dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. od (...) do (...) oraz od (...) do (...), uznając że są one już zbędne dla postępowania karnego.

Stosownie do treści art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądzono od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 300 zł oraz pozostałe koszty sądowe w kwocie 6.230 złotych, na które złożyły się zryczałtowane koszty doręczenia korespondencji oraz koszty uzyskania danych o karalności i opinii biegłego rewidenta.